

Bruksela, 2 grudnia 2022 r.
(OR. en)

15255/22

POLMAR 76
POLGEN 155
CONUN 302
COMAR 58
MARE 68
MAR 218
TRANS 742
ENER 633
ENV 1208
SUSTDEV 205
PECHE 478

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Projekt konkluzji Rady w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami
– Zatwierdzenie

Na posiedzeniu 14 września oraz podczas nieformalnych wideokonferencji 19 października i 15 listopada 2022 r. Grupa Robocza ds. Zagadnień Morskich – Zintegrowana Polityka Morska przeanalizowała przygotowany przez prezydentkę tekst projektu konkluzji Rady w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami. Ostateczny tekst będący wynikiem tych dyskusji i zatwierdzony przez Grupę Roboczą ds. Zagadnień Morskich w drodze nieformalnych konsultacji pisemnych 28 listopada 2022 r. przedstawiono w załączniku do niniejszej noty.

Komitet Stałych Przedstawicieli jest proszony o potwierdzenie porozumienia osiągniętego w sprawie tego projektu konkluzji Rady w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami oraz o zalecenie Radzie, aby zatwierdziła go jako punkt A na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych 13 grudnia 2022 r.

Projekt konkluzji Rady pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: bezpieczeństwo, ochrona oraz czystość mórz i oceanów, a także zrównoważone zarządzanie nimi”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

- konkluzje Rady w sprawie zintegrowanej polityki morskiej z 8 grudnia 2008 r., 16 listopada 2009 r., 14 czerwca 2010 r., 19 grudnia 2011 r., 11 grudnia 2012 r., 25 czerwca 2013 r. i 24 czerwca 2014 r.¹;
- konkluzje Rady z 3 kwietnia 2017 r. pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: plan w sprawie przyszłości naszych oceanów”²;
- konkluzje Rady z 15 maja 2017 r. w sprawie ludów tubylczych³;
- konkluzje Rady z 26 czerwca 2018 r. w sprawie zmiany planu działania dotyczącego strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego (EUMSS)⁴;
- konkluzje Rady z 17 czerwca 2019 r. w sprawie działania UE na rzecz wzmocnienia multilateralizmu opartego na zasadach⁵;
- konkluzje Rady w sprawie oceanów i mórz z 19 listopada 2019 r.⁶;
- konkluzje Rady w sprawie polityki UE wobec Arktyki z 9 grudnia 2019 r.⁷;
- konkluzje Rady z 10 grudnia 2019 r. pt. „Budowanie zrównoważonej Europy do 2030 r. – Postępy i dalsze działania w tym zakresie”⁸;

¹ Dok. 16503/1/08 REV1, 15175/1/09 REV1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR1, 10790/13 i 11204/14.

² Dok. 8029/17.

³ Dok. 8814/17.

⁴ Dok. 10494/18.

⁵ Dok. 10341/19.

⁶ Dok. 14249/19.

⁷ Dok. 14952/19.

⁸ Dok. 14835/19.

- konkluzje Rady z 5 czerwca 2020 r. pt. „Unijny sektor transportu wodnego – perspektywy na przyszłość: działania na rzecz unijnego sektora transportu wodnego, który będzie neutralny pod względem emisji dwutlenku węgla, bezwypadkowy, zautomatyzowany i konkurencyjny”⁹;
- konkluzje Rady z 19 października 2020 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu”¹⁰;
- konkluzje Rady z 23 października 2020 r. pt. „Różnorodność biologiczna – potrzeba podjęcia pilnych działań”¹¹;
- konkluzje Rady w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej – realizacja zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu z 25 stycznia 2021 r.¹²;
- konkluzje Rady z 26 maja 2021 r. w sprawie zrównoważonej niebieskiej gospodarki: zdrowie, wiedza, dobrobyt, sprawiedliwość społeczną¹³;
- konkluzje Rady z 10 czerwca 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu”¹⁴;
- konkluzje Rady z 22 czerwca 2021 r. w sprawie światowego bezpieczeństwa morskiego¹⁵;
- konkluzje Rady z 19 listopada 2021 r. w sprawie wody w działaniach zewnętrznych UE¹⁶;
- konkluzje Rady z 28 lutego 2022 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej UE: przyspieszenie wdrażania ustaleń z Glasgow¹⁷;
- konkluzje Rady z 10 czerwca 2022 r. w sprawie misji europejskich¹⁸;
- konkluzje Rady z 18 lipca 2022 r. w sprawie nowych strategicznych wytycznych UE dotyczących akwakultury¹⁹;

⁹ Dok. 8648/20.

¹⁰ Dok. 12099/20.

¹¹ Dok. 12210/20.

¹² Dok. 5263/21.

¹³ Dok. 9153/21.

¹⁴ Dok. 9419/21.

¹⁵ Dok. 9946/21.

¹⁶ Dok. 14108/21.

¹⁷ Dok. 6120/22 COR 1.

¹⁸ Dok. 10124/22.

¹⁹ Dok. 11496/22.

- konkluzje Rady z 24 października 2022 r. w sprawie przygotowań do 27. konferencji stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu²⁰;
 - konkluzje Rady z 24 października 2022 r. w sprawie Konwencji o różnorodności biologicznej²¹;
1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE pomyślną realizację i wyniki 2. konferencji ONZ w sprawie oceanów, a także rezolucję ONZ A/RES/76/296 z 21 lipca 2022 r. zatwierdzającą deklarację pt. „Nasz ocean, nasza przyszłość, nasza odpowiedzialność”, przyjętą na 2. konferencji ONZ w sprawie oceanów („deklaracja lizbońska”), która inauguruje nowy międzynarodowy rozdział działań na rzecz oceanów; WZYWA do jej pełnego wdrożenia i PODKREŚLA w związku z tym wykaz dobrowolnych zobowiązań przedstawionych przez UE i jej państwa członkowskie; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE również zobowiązania z Brestu na rzecz oceanów podjęte na szczycie „Jeden Ocean” w lutym 2022 r., organizację 9. konferencji „Nasz ocean” przez Grecję w 2024 r. oraz propozycję Francji i Kostaryki dotyczącą zorganizowania w 2025 r. kolejnej konferencji ONZ w sprawie oceanów;
 2. JEST NADAL głęboko zaniepokojona globalnym zagrożeniem, w obliczu którego stoją oceany, oraz zbiorowym niepowodzeniem, jakim jest nieosiągnięcie do 2020 r. celów zrównoważonego rozwoju („SDG”) 14.2, 14.4 i 14.5 w ramach Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE deklarację ministerialną przyjętą podczas obrad wysokiego szczebla Rady Społeczno-Gospodarczej ONZ w 2022 r. i na Forum Politycznym Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju, w której zdecydowanie potwierdzono zobowiązanie do ochrony i zrównoważonego wykorzystywania oceanów, mórz i zasobów morskich oraz do zrównoważonego zarządzania nimi, a także do pilnego podjęcia zdecydowanych wysiłków, zintensyfikowania działań na rzecz oceanów w celu przyspieszenia realizacji wszystkich celów SDG 14;

²⁰ Dok. 13994/22.

²¹ Dok. 13975/22.

3. **PODKREŚLA** wzajemne powiązania i synergie między SDG 14 a innymi celami zrównoważonego rozwoju, w szczególności SDG 2 dotyczącym bezpieczeństwa żywnościowego, SDG 6 dotyczącym czystej wody, SDG 7 dotyczącym przystępnej cenowo i czystej energii, SDG 8 dotyczącym godnej pracy i wzrostu gospodarczego, SDG 12 dotyczącym zrównoważonej konsumpcji i produkcji, SDG 13 dotyczącym zmiany klimatu, SDG 15 dotyczącym życia na lądzie oraz SDG 17 dotyczącym partnerstwa na rzecz celów; **PRZYPOMINA** o potrzebie podejścia przekrojowego w celu osiągnięcia wyznaczonych celów tych SDG, w tym o potrzebie położenia nacisku na problemy krajów najuboższych i małych rozwijających się państw wyspiarskich;
4. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** przedstawienie wspólnego komunikatu w sprawie unijnego programu międzynarodowego zarządzania oceanami: „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”²², zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem, który pokazuje silne zaangażowanie UE i jej państw członkowskich na rzecz oceanów; **PODKREŚLA**, że program ten jest częścią odpowiedzi UE na agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;
5. **PRZYPOMINA**, że zrównoważona, konkurencyjna i innowacyjna niebieska gospodarka stanowi integralną część kompleksowego i międzysektorowego podejścia do zarządzania oceanami; **PRZYZNAJE**, że innowacyjne technologie są istotnym czynnikiem sprzyjającym przejściu na zrównoważoną niebieską gospodarkę i tworzeniu zielonych miejsc pracy;
6. **PRZYZNAJE**, że zwiększone inwestycje prywatne i publiczne mają zasadnicze znaczenie dla przejścia na zrównoważone zintegrowane zarządzanie oceanami i niebieską gospodarkę w UE i na świecie; **PODKREŚLA** znaczenie zrównoważonych instrumentów finansowych dla promowania i stymulowania tego przejścia; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** prace UNEP-FI mające na celu wykorzystanie zasad finansowania zrównoważonej niebieskiej gospodarki, a także rozpoczęcie drugiego etapu inicjatywy BlueInvest, partnerstwa na rzecz zrównoważonej niebieskiej gospodarki w ramach programu „Horyzont Europa” oraz nowej inicjatywy na rzecz niebieskiej gospodarki InvestEU;
7. **POTWIERDZA**, że UE i jej państwa członkowskie zdecydowane są odgrywać kluczową rolę w globalnych wysiłkach na rzecz ochrony, zachowania, odbudowy oraz zrównoważonego i sprawiedliwego wykorzystania Wszechoceanu poprzez następujące działania:

²² Dok. JOIN(2022) 28 final.

I. Poprawa ram międzynarodowego zarządzania oceanami

8. POTWIERDZA, że – jak określono w rezolucji ONZ A/RES/76/72 z 21 grudnia 2021 r. – Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) wyznacza ramy prawne, w których muszą być prowadzone wszystkie działania w oceanach i morzach; PRZYPOMINA również, że międzynarodowe zaangażowanie poprzez silny multilateralizm oparty na zasadach ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia pozytywnych wyników w zakresie poprawy międzynarodowego zarządzania oceanami;
9. ODNOTOWUJE znaczące postępy osiągnięte podczas pierwszej części 5. sesji konferencji międzyrządowej (IGC-5) w zakresie międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach UNCLOS dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową (BBNJ); WYRAŻA UZNANIE dla roli koalicji o wysokim poziomie ambicji na rzecz bioróżnorodności poza jurysdykcją krajową utworzonej na szczycie „Jeden Ocean” i dla „błękitnych liderów” za mobilizowanie na rzecz ambitnego traktatu; WZYWA do szybkiego sfinalizowania negocjacji i PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie do wykorzystania wszystkich możliwości dyplomatycznych i zdolności informacyjnych UE w celu niezwłocznego osiągnięcia ambitnego i skutecznego porozumienia;
10. POTWIERDZA, że jednym z priorytetów efektywnego i skutecznego międzynarodowego zarządzania oceanami jest wzmocnienie i koordynacja istniejących wielostronnych instrumentów międzynarodowych i regionalnych w ramach UNCLOS z myślą o lepszej wzajemnej współpracy i zwiększonej spójności; UWAŻA, że UE i jej państwa członkowskie powinny, zwłaszcza poprzez swoje działania dyplomatyczne, podkreślać potrzebę poprawy monitorowania i przestrzegania środków uzgodnionych w ramach międzynarodowego zarządzania oceanami na mocy UNCLOS;

11. WZYWA UE i państwa członkowskie do podejmowania i wspierania działań, w oparciu o ich odpowiednie kompetencje, w celu zapewnienia na szczeblu dwustronnym i wielostronnym, by wszystkie państwa wywiązywały się ze swoich międzynarodowych zobowiązań, w szczególności państwa działające jako rejestry otwarte, jak ustanowiono w odpowiednich konwencjach międzynarodowych;
12. PODKREŚLA rolę planowania przestrzennego obszarów morskich (PPOM), którego podstawą jest podejście do zarządzania oparte na ekosystemie, we wspieraniu osiągnięcia celów w zakresie ochrony i odbudowy, łagodzenia i minimalizowania szkodliwego wpływu działalności człowieka na obszarach przybrzeżnych i morskich, a także wkład tego planowania w konkurencyjną i zrównoważoną niebieską gospodarkę; UZNAJE, że UE i jej państwa członkowskie zdobyły znaczne doświadczenie w tej dziedzinie, i ODNOTOWUJE postępy osiągnięte dzięki globalnej inicjatywie PPOM; w związku z tym ZACHĘCA Komisję do zainicjowania wraz z Międzyrządową Komisją Oceanograficzną UNESCO (IOC-UNESCO) nowego wspólnego pięcioletniego planu działania w celu promowania PPOM na całym świecie;

Ochrona i zachowanie różnorodności biologicznej mórz

13. JEST NADAL bardzo zaniepokojona ograniczoną realizacją celów z Aichi w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej; PRZYPOMINA o pilnych postulatach zmian transformacyjnych zawartych w sprawozdaniu z globalnej oceny z 2019 r. sporządzonym przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE jej nowe sprawozdanie dotyczące oceny wartości, w którym podkreślono konieczność uwzględnienia wartości różnorodności przyrody w decyzjach politycznych i gospodarczych, a także dotyczące zrównoważonego wykorzystywania, w którym apeluje się o wzmożenie wysiłków na rzecz zarządzania dzikimi gatunkami; NALEGA na wzięcie pod uwagę zaleceń zawartych w tych sprawozdaniach oraz na uwzględnianie wartości różnorodności przyrody w decyzjach politycznych i gospodarczych;

14. WZYWA do przyjęcia podczas drugiej części piętnastej Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej ambitnych, kompleksowych i transformacyjnych globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 r. z myślą o uruchomieniu pilnych i transformacyjnych działań mających na celu zatrzymanie i odwrócenie procesu utraty różnorodności biologicznej oraz osiągnięcie do 2030 r. przyjaznego dla przyrody świata, w tym celów ochrony co najmniej 30 % oceanów na całym świecie dzięki skutecznie i w zrównoważony sposób zarządzanym, reprezentatywnym pod względem ekologicznym i dobrze połączonym sieciom morskich obszarów chronionych, a także innym skutecznym obszarowym środkom ochrony;
15. PRZYPOMINA o rezolucji ONZ 61/295 z 13 września 2007 r. przyjmującej Deklarację o prawach ludności rdzennej; UZNAJE ważną rolę ludności rdzennej jako strażników tradycyjnej wiedzy o ekosystemach morskich; PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie do wspierania i promowania – przy podejmowaniu działań na rzecz ochrony i zrównoważonego wykorzystywania – udziału ludności rdzennej i społeczności lokalnych, współpracy z nimi oraz ich zaangażowania;
16. PODKREŚLA, że nadrzędnym instrumentem ochrony środowiska morskiego w Unii Europejskiej pozostaje dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, która jest obecnie poddawana przeglądowi; PODKREŚLA, że odpowiednie instrumenty sektorowe powinny dążyć do skuteczniejszego i bardziej zintegrowanego wdrożenia w trybie pilnym celów dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, aby jak najszybciej osiągnąć dobry stan środowiska;

17. POPIERA istotne prace wykonane przez państwa członkowskie UE w ramach Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego (ISA) na rzecz ustanowienia solidnego systemu regulacyjnego dotyczącego ewentualnego przyszłego górnictwa głębokomorskiego, który będzie opierać się na zasadzie ostrożności, a także na najwyższych normach środowiskowych i wystarczającej wiedzy naukowej, aby zapewnić, by taka działalność nie powodowała szkodliwych skutków w środowisku morskim na przedmiotowym obszarze, w rozumieniu UNCLOS;
18. PODKREŚLA potrzebę poszerzenia wiedzy naukowej na temat głębin morskich, w szczególności POPIERA „Inicjatywę na rzecz wiedzy na temat zrównoważonego dna morskiego” w celu wzmocnienia naukowych podstaw ochrony środowiska i zarządzania środowiskiem w rozległych regionach głębin morskich znajdujących się poza jurysdykcją krajową zgodnie z planem ISA przyjętym w 2020 r. i działaniami w ramach oenzetowskiej dekady nauki o oceanach na rzecz postępów morskich badań naukowych na przedmiotowym obszarze; Z satysfakcją ODNOTOWUJE, że inicjatywa ta jest wspierana finansowo przez UE;
19. PODKREŚLA zaktualizowaną politykę odnośnie do większego zaangażowania UE na rzecz pokojowej, zrównoważonej i dostatniej Arktyki²³ i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wejście w życie umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego; POTWIERDZA swoje zobowiązanie do pełnego wdrożenia tej umowy;
20. POPIERA ochronę morskiej różnorodności biologicznej Arktyki, w tym między innymi poprzez wyznaczenie chronionych obszarów morskich i inne skuteczne obszarowe środki ochrony, które eliminują presje w Oceanie Arktycznym przez odpowiednie organizacje i instrumenty, takie jak Rada Arktyczna, Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) i Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku;
21. PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie do dołożenia wszelkich starań w celu jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie wyznaczenia trzech rozległych nowych chronionych obszarów morskich na Oceanie Południowym, zwłaszcza na Morzu Weddella, we wschodniej Antarktyce i wokół zachodniej części Półwyspu Antarktycznego;

²³ Dok. JOIN(2021) 27 final.

Zrównoważone rybołówstwo i akwakultura

22. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE pozytywne wyniki 12. Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu mające związek z istotnymi elementami długo oczekiwanego zawarcia historycznego porozumienia w sprawie dotacji dla rybołówstwa zgodnie z oenztowskim SDG 14.6, mającego na celu zajęcie się problemem dotacji szkodliwych w skutkach, co stanowi ważny krok w kierunku zrównoważonego rozwoju oceanów; NALEGA na zapewnienie pełnego wdrożenia porozumienia i WZYWA do jego jak najszybszego uzupełnienia o elementy, które nie zostały jeszcze uzgodnione w odniesieniu do dotacji związanych z nadmierną zdolnością połowową i przełowieniem; POPIERA wysiłki Komisji na rzecz zawarcia ambitnego porozumienia, przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z odpowiednimi politykami UE zapewniającymi zrównoważone rybołówstwo;
23. PODKREŚLA, że publiczne finansowanie w ramach wspólnej polityki rybołówstwa jest jednym z kluczowych czynników umożliwiających zrównoważone rybołówstwo i ochronę żywych zasobów morskich oraz że jest ono definiowane i wdrażane w sposób, który nie przyczynia się do nadmiernej zdolności połowowej i przełowienia;
24. POTWIERDZA stanowisko UE polegające na zerowej tolerancji dla nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN) oraz jej zobowiązanie do zaprzestania połowów NNN zgodnie z SDG 14.4; POPIERA w związku z tym opracowanie odpowiednich narzędzi informatycznych wspierających unijny system świadectw połowowych i dialog w sprawie połowów NNN z państwami spoza UE, zacieśnienie współpracy międzynarodowej i wielostronnej, w tym promowanie powszechnej ratyfikacji i wdrożenia umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu, wypełnianie międzynarodowych zobowiązań państw bandery, w szczególności przez państwa działające jako rejestry otwarte, przestrzeganie dobrowolnych wytycznych FAO dotyczących przeładunku, skuteczne mechanizmy zwalczania połowów NNN we wszystkich regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), zwiększenie przejrzystości i identyfikowalności, wymianę informacji i egzekwowanie przepisów, a także ściślejsze monitorowanie, kontrolę i nadzór;

25. **PODKREŚLA** znaczenie zacieśnienia współpracy międzynarodowej w zakresie zarządzania rybołówstwem poprzez wzmocnienie kluczowej roli regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w ramach porozumienia ONZ o zasobach rybnych (UNFSA) i **OCZEKUJE** na wyniki konferencji przeglądowej UNFSA w 2023 r.; **POTWIERDZA** zobowiązanie UE do dalszego dążenia do przekształcenia regionalnych organów ds. rybołówstwa w regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, w szczególności w przypadku Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku oraz Komisji ds. Rybołówstwa na Środkowo-Zachodnim Atlantyku;
26. **PODKREŚLA** potrzebę wspierania równych warunków działania oraz odpowiedzialnych i zrównoważonych łańcuchów wartości na szczeblu międzynarodowym zarówno w sektorze rybołówstwa, jak i handlu produktami rybołówstwa i akwakultury, aby utrzymać konkurencyjność przemysłu przy jednoczesnym zachowaniu suwerenności żywnościowej UE zgodnie z nową polityką UE w zakresie otwartej, zrównoważonej i asertywnej polityki handlowej, a także z Europejskim Zielonym Ładem i strategią „Od pola do stołu”;
27. **PRZYZNAJE**, że zrównoważona akwakultura przyczynia się do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu i inicjatywy na rzecz niebieskiej transformacji w ramach strategii FAO na lata 2022–2031, a także do bezpieczeństwa żywnościowego UE; **ODNOTOWUJE** bieżące prace FAO nad wytycznymi dotyczącymi zrównoważonej akwakultury i **WZYWA** do szybkiego sfinalizowania ambitnych i kompleksowych wytycznych konsolidujących wszystkie dostępne narzędzia i najlepsze praktyki oraz zapewniających konkretne ścieżki zrównoważonego wzrostu globalnej akwakultury, które uzupełniałyby strategiczne wytyczne Komisji na rzecz bardziej zrównoważonej i konkurencyjnej akwakultury w UE na lata 2021–2030; **ODNOTOWUJE** publikację komunikatu pt. „W kierunku silnego i zrównoważonego unijnego sektora alg”²⁴;

²⁴Dok. COM(2022) 592 final.

II. Dążenie do zrównoważonego wykorzystywania oceanów do 2030 r.

Ocean a zmiana klimatu

28. PRZYZNAJE, że ocean odgrywa kluczową rolę jako regulator klimatu i temperatury planety oraz jest głównym pochłaniaczem dwutlenku węgla na naszej planecie i ważnym źródłem jej różnorodności biologicznej; jest również głównym regulatorem temperatury planety, a także zabezpiecza przed globalnymi skutkami zmiany klimatu; JEST NADAL głęboko zaniepokojona negatywnymi i coraz wyraźniejszymi skutkami zmiany klimatu i emisji gazów cieplarnianych dla oceanów i działalności człowieka związanej z życiem morskim oraz dla społeczności przybrzeżnych, w tym morskimi falami upałów, ociepleniem, zakwaszeniem i odtlenieniem oceanów, topnieniem lodu, rozmrażaniem wiecznej zmarzliny, podnoszeniem się poziomu mórz na świecie i zdarzeniami związanymi z ekstremalnym poziomem mórz;
29. PRZYPOMINA o ustaleniach zawartych w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2019 r. na temat oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie oraz o wkładzie wszystkich trzech grup roboczych w szóste sprawozdanie oceniające IPCC; PODKREŚLA konieczność uwzględnienia tych prognoz IPCC, które są spójne z długoterminowymi celami porozumienia paryskiego, przy opracowywaniu strategii politycznych i działań mających na celu łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do jej nieuniknionych skutków;
30. PRZYPOMINA o pakcie klimatycznym z Glasgow przyjętym na COP26, w którym zachęca się organy powołane na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), by rozważyły uwzględnienie i wzmocnienie w odpowiednich programach prac działań związanych z oceanami oraz o decyzji o prowadzeniu corocznego dialogu na temat oceanów i zmiany klimatu w celu wzmocnienia działań związanych z oceanami na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej;
Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE pierwszy coroczny dialog, który odbył się w Bonn w czerwcu 2022 r.;

31. PRZYPOMINA o światowej ocenie stanu oceanów (WOA II) z 2021 r., która jest głównym wynikiem drugiego cyklu regularnego procesu ONZ w zakresie światowej sprawozdawczości dotyczącej stanu środowiska morskiego i oceny tego stanu;
32. PODKREŚLA związek między klimatem, różnorodnością biologiczną a oceanami oraz potrzebę określenia, oceny i zajęcia się skumulowanymi skutkami i mechanizmami informacji zwrotnej odnośnie do różnorodności biologicznej oraz ekosystemów morskich i ich usług, w tym punktów krytycznych, a także potrzebę opracowania środków i działań zmniejszających i łagodzących te skutki z wykorzystaniem najlepszych dostępnych danych naukowych;
33. PODKREŚLA potrzebę opracowania i wykorzystania rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i wzmocnienia odporności naszych oceanów;
34. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE rozpoczęcie misji „Odbudowa naszych oceanów i zasobów wodnych do 2030 r.”²⁵ oraz misji „Przystosowanie się do zmiany klimatu”, a także działania podejmowane przez te misje, w szczególności działania związane z odpornością wybrzeży istotne dla działań na rzecz oceanów; WZYWA państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony do zaangażowania się w te misje i do połączenia wysiłków na rzecz osiągnięcia celów misji poprzez dołączenie się za pomocą konkretnych działań do odnośnych kart misji;
35. PRZYPOMINA o zobowiązaniu UE do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., w tym poprzez zrównoważoną energię z morskich źródeł odnawialnych, dekarbonizację rybołówstwa, żeglugi i innej działalności morskiej; PODKREŚLA zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do wspierania przeglądu wstępnej strategii IMO w zakresie emisji gazów cieplarnianych (GHS) z myślą o stopniowym wycofaniu emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw z żeglugi międzynarodowej najpóźniej do 2050 r. i zgodnie z celami porozumienia paryskiego dotyczącymi temperatury, w tym z celem ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C;

²⁵Dok. COM(2021) 609 final.

36. POPIERA transformację energetyczną prowadzącą do dekarbonizacji sektora rybołówstwa i akwakultury; ZWRACA SIĘ do Komisji o zaproponowanie odpowiednich środków, w tym przeprowadzenie specjalnego badania dla sektora rybołówstwa i akwakultury w celu oceny wpływu emisji GHG w podziale na sektory oraz przeanalizowania kosztów i możliwości wynikających z różnych dostępnych wariantów strategicznych służących przyspieszeniu takiej transformacji energetycznej na szczeblu europejskim, z uwzględnieniem różnorodności i szczególnych ograniczeń tego sektora, a także potencjału w zakresie opracowywania systemu zachęt i dostosowywania wsparcia finansowego, w tym poprzez zmianę odpowiednich przepisów przyczyniających się do takiej transformacji energetycznej, bez szkody dla realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa;
37. PODKREŚLA znaczenie dekarbonizacji żeglugi i transportu morskiego oraz przejścia na wykorzystywanie – w całym cyklu życia – odnawialnych źródeł energii oraz paliw bezemisyjnych lub niskoemisyjnych z punktu widzenia GHG, aby osiągnąć cele Europejskiego Zielonego Ładu i cele dotyczące temperatury określone w porozumieniu paryskim, w tym w przyszłości w odniesieniu do statków nieobjętych obowiązkowymi wymogami międzynarodowymi i unijnymi, z zastrzeżeniem oceny korzyści i ewentualnych skutków takiego rozszerzenia; ZWRACA SIĘ do Komisji o rozważenie możliwych środków wspierających transformację energetyczną i dekarbonizację, w szczególności poprzez promowanie badań, rozwoju i inwestycji w zakresie skutecznych i innowacyjnych technologii;

Walka z zanieczyszczeniem mórz i powietrza

38. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE publikację komunikatu Komisji pt. „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”²⁶, co przyczyni się do poprawy stanu środowiska morskiego w UE i poza nią;
39. PODKREŚLA znaczenie wzmocnienia synergii między SDG 6 i 14 w celu przyspieszenia realizacji powiązanych celów²⁷;

²⁶ Dok. COM(2021) 400 final.

²⁷ W szczególności SDG 6.3 i 14.1.

40. **PODKREŚLA** potrzebę skutecznej współpracy regionalnej w ramach organów współpracy, takich jak regionalne konwencje morskie, w celu ochrony środowiska morskiego i przybrzeżnego; **POTWIERDZA**, że UE zamierza przystąpić do Konwencji w sprawie ochrony Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem;
41. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** decyzję podjętą na 78. posiedzeniu Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego (MEPC) IMO, w której aprobuje się ustanowienie obszaru kontroli emisji tlenków siarki (SECA) w całym regionie Morza Śródziemnego, która to decyzja ma zostać przyjęta w grudniu 2022 r. na 79. posiedzeniu MEPC i wejść w życie do 2025 r.; **ZACHĘCA** do dalszych prac w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska – śródziemnomorskiego planu działania (UNEP-MAP) konwencji barcelońskiej na rzecz ustanowienia ewentualnego przyszłego obszaru kontroli emisji tlenków azotu (NECA) w regionie Morza Śródziemnego na podstawie odpowiednich badań wykorzystanych do pogłębionej analizy oceny skutków oraz zgodnie z zasadami IMO;
42. **PODKREŚLA** zdecydowanie UE i jej państw członkowskich, by dążyć do pomyślnego ukończenia prac IMO nad ograniczeniem emisji hałasu podwodnego, które mają poważny wpływ na różnorodność biologiczną mórz, oraz **POPIERA** ustanowienie w północno-zachodniej części Morza Śródziemnego, na wodach podlegających jurysdykcji Francji, Włoch, Hiszpanii i Monako, przyszłych obszarów morskich o szczególnej wrażliwości w celu zapobiegania zderzeniom dużych waleni ze statkami oraz ograniczania takich zderzeń;
43. **PODKREŚLA** potrzebę dalszego usprawnienia obowiązkowych międzynarodowych i unijnych wymogów dotyczących statków handlowych w celu zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza i morza i dalszego ograniczania go poprzez kontynuowanie prac nad, między innymi, ustanowieniem ewentualnych przyszłych obszarów kontroli emisji tlenków azotu (NECA) na podstawie analiz ocen skutków zgodnie z zasadami IMO, poprzez ograniczenie na niektórych obszarach zrzutów wód płucznych ze skrubierów w obiegu otwartym i poprawę wymogów dotyczących zrzutów ścieków;

44. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE rezolucję nr 5/14 Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska (UNEA-5), która ma położyć kres zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi poprzez zajęcie się kwestią pełnego cyklu życia tworzyw sztucznych i stworzenie gospodarki tworzyw sztucznych o obiegu zamkniętym, obejmującej ich produkcję, projektowanie, zużycie i racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami; PRZYPOMINA o zobowiązaniu UE i jej państw członkowskich do aktywnego zaangażowania się w negocjacje mające na celu zawarcie w wyznaczonym terminie ambitnego, prawnie wiążącego porozumienia międzynarodowego, które położy kres zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi, w tym w środowisku morskim oraz, w miarę możliwości, istniejącemu zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi;
45. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE trwające prace prowadzone w ramach strategii i planu działania IMO na rzecz rozwiązania kwestii morskich odpadów z tworzyw sztucznych zrzucanych do morza ze statków przez całkowite zakazanie tych zrzutów do 2025 r., i NADAL zobowiązuje się do aktywnego zaangażowania w prace nad środkami służącymi osiągnięciu pożądaných rezultatów tego planu, w tym do usprawnienia sprawozdawczości na temat utraconych narzędzi połowowych i obowiązkowego oznakowania narzędzi połowowych na mocy konwencji MARPOL we współpracy z sektorem rybołówstwa, regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa i regionalnymi konwencjami morskimi;
46. PODKREŚLA potrzebę podjęcia przez państwa członkowskie badań naukowych i opracowania najlepszych praktyk środowiskowych, a także najlepszych dostępnych technik w celu rozwiązania problemu zatopionej w morzu amunicji konwencjonalnej, chemicznej i wybuchowej oraz WZYWA do aktywnej współpracy między państwami członkowskimi i organizacjami międzynarodowymi w celu ustanowienia systematycznego zarządzania zatopionymi materiałami niebezpiecznymi, które stanowią zagrożenie dla środowiska morskiego, a także do zbadania możliwych źródeł finansowania ze środków UE;

III. Zapewnienie bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu

Bezpieczeństwo morskie

47. JEST głęboko zaniepokojona rosnącymi napięciami geopolitycznymi i ich szkodliwym wpływem na bezpieczeństwo morskie, czego dowodem jest rosyjska agresja na Ukrainę, która pogłębiła niestabilność i brak bezpieczeństwa, w szczególności w regionie Morza Czarnego, Morza Azowskiego i Morza Bałtyckiego, co może mieć skutki uboczne w odniesieniu do basenów granicznych Morza Śródziemnego jako całości, Morza Północnego i Atlantyku;

48. PRZYZNAJE, że w państwach członkowskich obowiązują konkretne wymogi dotyczące bezpieczeństwa narodowego i obronności na morzu, które należy uwzględnić;
49. PRZYPOMINA, że bezpieczeństwo morskie stanowi integralną część kompleksowego podejścia do zarządzania oceanami oraz że UE wzmacnia swoją rolę globalnego podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo morskie w obrębie swoich granic i poza nimi; w związku z tym PRZYPOMINA również, że nadal zasadnicze znaczenie ma partnerstwo z NATO, w tym na morzu, a także – zgodnie ze Strategicznym kompasem UE – że nasza wzajemnie korzystna współpraca i wspólne prace nad zwiększeniem bezpieczeństwa morskiego będą kontynuowane zgodnie z zasadami inkluzywności, wzajemności, otwartości i przejrzystości, a także autonomii decyzyjnej obu organizacji; PRZYPOMINA również, że partnerstwo z IMO pozostaje jednym z kluczowych elementów zapobiegania groźbom umyślnych działań niezgodnych z prawem, które mogłyby mieć wpływ na statki i obiekty portowe; w związku z tym PODKREŚLA znaczenie wkładu organów krajowych w poprawę ochrony statków i obiektów portowych;
50. PRZYPOMINA o znaczeniu ułatwienia, w stosownych przypadkach, komunikacji i koordynacji między regionalnymi inicjatywami morskimi UE i państw członkowskich o celach przekrojowych oraz pełnego wykorzystania wszystkich dostępnych unijnych cywilnych i wojskowych strategii politycznych, narzędzi i instrumentów;
51. PODKREŚLA wagę i pilną potrzebę zwiększenia odporności krytycznej infrastruktury morskiej UE, takiej jak – w szczególności – kable i rurociągi morskie, a także zwiększenia wysiłków na rzecz rozwiązania problemów związanych z cyberbezpieczeństwem na morzu; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE w związku z tym wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie skoordynowanego podejścia Unii do wzmocnienia odporności infrastruktury krytycznej²⁸, w którym WZYWA SIĘ w tym kontekście państwa członkowskie do podjęcia pilnych i skutecznych środków oraz do wzajemnej współpracy i do współpracy z Komisją oraz innymi właściwymi podmiotami;

²⁸ Dok. 13713/22.

52. **PODKREŚLA**, że wzmocnienie interoperacyjności i wzajemnych połączeń krajowych i unijnych systemów nadzoru morskiego, możliwe dzięki projektowi wspólnego mechanizmu wymiany informacji (CISE), jest jednym ze stałych i kluczowych celów służących wzmocnieniu morskiej orientacji sytuacyjnej, a tym samym lepszemu zarządzaniu obszarami morskimi;
53. **PODKREŚLA** wkład funkcji straży przybrzeżnej w bezpieczeństwo morskie UE; **ZACHĘCA** do dalszego rozwijania w tych ramach inicjatyw na rzecz ściślejszej współpracy, wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi UE i **Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE** przyjęcie zalecenia Komisji dotyczącego praktycznego podręcznika współpracy straży przybrzeżnej²⁹;
54. **OCZEKUJE** na wnioski Komisji i Wysokiego Przedstawiciela dotyczące aktualizacji strategii UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego i jej planu działania;

Bezpieczeństwo na morzu i promowanie godnych warunków pracy na całym świecie

55. **PODKREŚLA**, że sektor rybołówstwa i gospodarki morskiej oraz sektor badań morskich charakteryzują się trudnymi, niebezpiecznymi i stwarzającymi wysokie ryzyko warunkami pracy;
56. **PRZYPOMINA**, że UE promuje godną pracę w rybołówstwie zgodnie z celami Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) i Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO); **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** publikację komunikatu w sprawie godnej pracy na całym świecie na rzecz globalnej sprawiedliwej transformacji i trwałej odbudowy³⁰;
57. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** ujednolicenie w prawodawstwie UE przepisów dotyczących minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy³¹ zgodnie z Międzynarodową konwencją IMO z 1978 r. o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (konwencja STCW);

²⁹ Dok. C(2021) 5310 final.

³⁰ Dok. COM(2022) 66 final.

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/992 z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy, Dz.U. L 169 z 27.6.2022, s. 45–90.

58. WZYWA do przyspieszenia ratyfikacji porozumienia kapsztadzkiego IMO z 2012 r. określającego normy bezpieczeństwa dla statków rybackich;
59. WZYWA państwa członkowskie do szybkiej ratyfikacji konwencji MOP nr 188 dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa, która umożliwia państwom bandery inspekcję i kontrolę norm socjalnych na statkach rybackich, a także konwencji STCW-F Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) w sprawie norm w zakresie wyszkolenia i pełnienia wacht dla załóg statków rybackich; ZWRACA SIĘ również do Komisji o rozważenie transpozycji do prawodawstwa UE środków kontroli i certyfikacji społecznej zawartych w konwencji MOP nr 188;

IV. Gromadzenie wiedzy o oceanach

60. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE podpisanie nowej deklaracji sojuszu na rzecz badań nad Atlantykiem, która wyznacza na następne dziesięciolecie wspólny kierunek współpracy w dziedzinie badań nad Atlantykiem – od bieguna do bieguna;
61. POPIERA opracowanie do 2024 r. infrastruktury bazowej europejskiego cyfrowego bliźniaka oceanu jako wkładu w globalne zarządzanie oceanami i zrównoważoną niebieską gospodarkę, w odporność na zmianę klimatu i ochronę różnorodności biologicznej, w tym poprzez wsparcie UE za pośrednictwem misji „Odbudowa naszych oceanów i zasobów wodnych do 2030 r.”, europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODNET), programów kosmicznych Copernicus i Galileo w celu połączenia wiedzy o oceanach, modelowania oceanów, testowania scenariuszy działań i zapewnienia łatwego dostępu do wiedzy o oceanach decydentom politycznym, naukowcom, prywatnym zainteresowanym stronom i obywatelom;
62. PRZYPOMINA, że europejska nauka o oceanach przyczynia się do realizacji ustanowionej przez ONZ dekady nauki o oceanach na rzecz zrównoważonego rozwoju (UN DOS) pod przewodnictwem Międzyrządowej Komisji Oceanograficznej UNESCO (IOC-UNESCO) oraz oenzetowskiej dekady restytucji ekosystemów, wspierając i ukierunkowując agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności w odniesieniu do SDG 13, 14 i 17;

63. **PODKREŚLA** potrzebę utworzenia w Europie statków badawczych oraz mechanizmu ponadnarodowego dostępu europejskich naukowców do takich statków, a także potrzebę autonomicznych systemów i platform obserwacyjnych, z uwagi na wieloraką rolę, jaką odgrywają we wspieraniu nauki o morzu i obserwacji oceanów; **WZYWA** państwa członkowskie do wspierania takiej infrastruktury za pomocą długoterminowych inwestycji;
64. **OCZEKUJE** na inicjatywę Komisji dotyczącą obserwacji oceanów, która będzie miała na celu wypracowanie spójnego podejścia do europejskiej obserwacji oceanów;
65. **WZYWA** do wzmożenia wysiłków na rzecz zacieśnienia w Europie i poza nią współpracy między badaczami, zainteresowanymi stronami, decydentami i obywatelami w zakresie gromadzenia wiedzy o oceanach; **POPIERA** mobilizowanie społeczeństwa, a w szczególności młodzieży, poprzez współtworzenie i współprojektowanie, naukę obywatelską, edukację, działania na rzecz rozumienia i tworzenia informacji oraz budowania świadomości, a także promowanie aktywnego brania odpowiedzialności i wolontariatu, aby zaangażować społeczeństwo i pomóc w stymulowaniu zmian niezbędnych do odbudowy oceanów i wód; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** kontynuację starań na rzecz wiedzy o oceanach w Europie za pomocą nadal istniejącej ogólnounijnej inicjatywy koalicji EU4 Ocean oraz porozumienie między Komisją a IOC-UNESCO w sprawie wspierania i promowania ogólnounijnej inicjatywy na rzecz wiedzy o oceanach (koalicja EU4 Ocean) jako wkładu w UN DOS;
66. **PODKREŚLA**, że interdyscyplinarny interfejs naukowo-polityczny jest cenny dla oceny wiedzy i wspierania kształtowania polityki w celu promowania zdrowia i zrównoważonego rozwoju oceanów; **ZWRACA SIĘ** do Komisji o zbadanie wykonalności interdyscyplinarnego interfejsu naukowo-politycznego na rzecz zrównoważonego rozwoju oceanów pod nazwą „Międzyrządowy panel ds. zrównoważonego rozwoju oceanów”, z uwzględnieniem istniejącej odpowiedniej wiedzy fachowej, m.in. prac IPCC i IPBES związanych z oceanami, oraz przy uznaniu nadrzędnych prac wykonanych w ramach regularnego procesu ONZ w zakresie światowej sprawozdawczości dotyczącej stanu środowiska morskiego i oceny tego stanu.